

igennem, at den sociale Lovgivning er gaaet stærkt fremad, og at Lønvilkaarene for Kvinder nu er bleven de samme som for Mænd, saaledes at samme Arbejde betales lige højt, enten det udrettes af en Mand eller en Kvinde. Ogsaa paa Administrations Omraade har man i Australien fundet Kvindernes Medhjælp overmaade nyttig. Overhovedet har Kvindernes politiske og kommunale Valgret kun haft gavnlige Følger for det australske Samfund.»

Det var Ministerens Udtalelser og »Dansk Ungdom« tilføjer: »Disse Ord af den australske Førsteminister er vel værd at lægge Mærke til, da Australien jo er et af de Lande, der tidligst gav Kvinderne Adgang til at deltage i det politiske Liv, og hvor man derfor har indhøstet de grundigste Erfaringer«.

Disse Udtalelser kan jo ikke andet end glæde os, der i saa mange Aar har kæmpet for vor Ret. Nu vil det vel heller ikke vare saa længe, før vi danske Kvinder faar

politisk Valgret, og vi er mange, der kan forenes i Ønsket om, at vi maa bruge den vel, til Held for vort lille kære Land og Folk. Men én Ting maa vi ogsaa minde hverandre om, og det er, at naar vi nu efterhaanden kommer til at tage Del i saa mangt og meget, at vi da hver især forstaar at begrænse sig, saa vi ikke tager Del i mere, end vi kan magte. Saa vi aldrig glemmer, at vore bedste Kræfter maa vi give vort Hjem, de af os, der ejer et saadant.

At der maa opvokse en sund og stærk Slægt, som kan tage Opgaverne op, naar vi maa lægge Vaabnene ned.

Gid rigtig mange af os maa kunne sige med Bjørnson:

»Det er min Sjæl, mit Blod der gaar
i hver en Linje, som jeg slaar,
og derfor gaar den lige«.

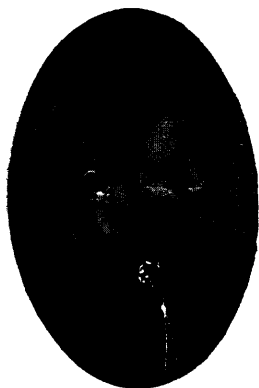
Velling pr. Lem, 10. Marts 1912.

Elise Jensen.

Vore Kredse og deres Formænd.

(Fortsat.)

Maribo. — Næstved. — Nykjøbing S.

Ida Holck.

Dorothea Petersen.

Margrethe Hansen.

Maribo Kredsen. Byen bærer Minder om 2 af vor Histories betydeligste Kongedøtre, nemlig *Leonora Kristine Ulfeld*, der, som bekendt, henlevede sine sidste Aar i Maribo Kloster, hvis Tilværelse skyldes *Dronning Margrethe*, der i 1408 gav Gods til Stiftelsen af et Birgittinerkloster ved Kirkebyen Skerninge.

Til dette Kloster, hvortil baade Munke og Nonner havde Adgang, knyttedes straks den Særbestemmelse for Nonnerne, at de skulde medbringe en »Medgift«. Byens Vaaben forestiller en Nonneskikkelse med udbredte Arme.

Som man vil se havde Maribo en Fortid, der i Retning af Kvindesag forpligtede, og det